

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

CEL CARE A GĂSIT CRĂCIUNUL

Povestea Colind de
Crăciun actualizată

Calea

Cum și-a găsit Luke
drumul spre casă

Crăciunul pe drum

Aventura de la graniță

NOTA EDITORULUI SPERANȚA DE CRĂCIUN

Când ne-am luat rămas bun de la 2020 majoritatea am avut sărbători cam întunecate și singuratiche, fără prea multe din confortul și bucuriile pe care le asociem sărbătoririi nașterii lui Hristos. Era și nesiguranța viitorului.

Și ce an a fost! În momentul acesta, când scriu acum, deși este imposibil de prezis cursul pandemiei Covid-19 există totuși semne încurajatoare și putem privi înaintea la momentul când lumea va depăși efectele cele mai dure ale acestui virus.

În același timp, nu putem să nu simțim durere pentru familiile și prietenii celor care au pierit anul acesta, mulți care nu au apucat să-și ia rămas bun de la cei dragi sau să le rânduiască cum se cuvine rămășițele. Inegalitățile din lume s-au făcut din nou simțite, căci moartea și dificultățile financiare s-au concentrat în țările, orașele și comunitățile care au fost cel mai puțin pregătite să le facă față, iar redresarea economică, deși binevenită, se dovedește a fi la fel de inegală.

A fost un an deosebit de greu pentru mulți iar

acum, că se apropie de sfârșit, poate îți pui și tu întrebarea veche de când lumea: Dacă Dumnezeu este atotputernic și ne iubește cu adevărat, după cum spune Biblia, de ce nu face ceva să ușureze durerea și suferința atâtor oameni?

El a făcut-o. L-a trimis pe Iisus.

Dumnezeu simte durerea noastră. El înțelege chinul nostru și simpatizează cu pierderile noastre. El dorește să ne apropie de El, să ne liniștească, să ne vindece, să ne mângie și să ne reasigure. Dorește foarte mult să ne ajute încât L-a trimis pe propriul Său Fiu în chip de om să trăiască printre noi, să simtă dificultățile noastre, să-și dezvăluie inima și să ne pună în contact direct și personal cu iubirea și cu puterea Lui. A venit la noi sub forma unui bebeluș neajutorat și inocent într-o iesle, dar nu ca să ne înlăture problemele ci să ne echipeze să le putem depăși, iar prin ele să devenim mai buni.

Iată de ce avem motiv de speranță cu acest Crăciun.

CURTIS PETER VAN GORDER

Eu și soția am văzut odată o punere în scenă, în germană, a povestirii *Colind de Crăciun*, de Charles Dickens. Probabil cunoști și tu povestea cu bancherul zgârcit care a devenit bun și generos după ce a avut de-a face cu trei fantome misterioase care l-au dus prin trecut, prezent și viitor. Am fost uimit de impactul pe care l-a avut acea reprezentare asupra mea și asupra publicului.

Povestea s-a născut din dorința lui Dickens de a sensibiliza oamenii la condițiile teribile ale muncitorilor din Anglia vremurilor sale. Și el se născuse în sărăcie și a muncit în copilărie într-o fabrică câte 12 ore pe zi, deci le înțelegea situația și dorea ca această poveste să le influențeze în bine viețile. Dickens a scris nuvela în șase săptămâni și a devenit imediat un hit.

Ruth Glancy, profesor de literatură engleză, spunea că cel mai mare impact al nuvelei *Colind de Crăciun* este că a inspirat cititorii să îi ajute pe cei nevoiași. Mulțumită în parte acestei povești, a devenit o tradiție să oferi mâncare de Crăciun săracilor. În 1867 un om de afaceri american a fost atât de mișcat de poveste că a închis fabrica pentru ziua de Crăciun și a dat fiecărui angajat un curcan. La începutul anilor 1900 regina Norvegiei a trimis daruri copiilor londonezi cu dizabilități semnând „Cu dragostea Micuțului Tim”. Scriitorul G.K. Chesterton scria: „Frumusețea și binecuvântarea acestei

povești ... este că ea înflăcărează bucuria veritabilă care a strălucit prin Scrooge și tot ce era în jurul lui... Chiar dacă viziunile de Crăciun nu l-ar fi convertit pe Scrooge, ne-au convertit pe noi.”

Recent am citit despre o transformare de Crăciun care seamănă cu povestea din *Colind de Crăciun*. Este vorba despre un bancher pe nume George Mason, care s-a închis din greșală în seiful băncii în seara de Ajun. Când, în sfârșit, a ieșit de acolo, după două zile, și-a dat seama că nimeni nu i-a simțit lipsa. Din fericire a meditat la viața lui și decis să facă câteva schimbări pozitive. În seif a lăsat un mesaj scris de mână: „Să-i iubești pe oameni, să fii indispensabil undeva, acesta este scopul vieții. Acesta este secretul fericirii.”

Nu trebuie să fim și noi vizitați de fantome sau închisi în seif să ne dăm seama de adevărata semnificație a Crăciunului. Dumnezeu iubește atât de mult lumea încât L-a trimis pe Iisus, singurul său Fiu, în acel prim Crăciun, să ne răscocească de la moarte și să ne dăruiască viață veșnică. Să împărtășim și noi cu alții de acest Crăciun dragostea pe care am primit-o.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE
SCENARIST ȘI MIM ÎN GERMANIA.

PETER AMSTERDAM

Ecourile Crăciunului

Pentru mulți dintre noi Crăciunul implică rememorarea poveștii nașterii lui Iisus, fie prin scenete cu primul Crăciun, citind povestea din Biblie sau cântând minunate colinde. Sărbătorind Crăciunul ne amintim povestea din care provine această sărbătoare.

Când citim despre păstorii, magii, staulul și steaua, ne arată diferite aspecte ale nașterii Mântuitorului. Privind contextul în care a avut loc nașterea lui Iisus, aflăm că există consemnate în Vechiul Testament câteva lucruri care se regăsesc în relatările din Evangheliile despre Nașterea Domnului. Observând aceste legături ne ajută să înțelegem și să apreciem cât a muncit Dumnezeu să-și ducă la îndeplinire planul pentru mântuirea noastră.

Unul dintre aceste lucruri este relatarea despre felul în care Maria a fost anunțată că a fost aleasă

să fie mama Fiului lui Dumnezeu.¹ Maria era logodită cu Iosif, ceea ce însemna că legal era considerată deja ca și căsătorită cu el, deși nu avusese încă loc ceremonia de căsătorie iar căsătoria nu fusese consumată. Luca menționează de două ori în evanghelia sa că Maria era virgină.

Îngerul Gabriel îi face Mariei acest anunț uluitor:

„Și iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia îi vei pune numele Iisus, El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit”.²

Cu șase luni înainte același înger îi apare lui Zaharia, soțul verișoarei Mariei, Elisabeta, în timp ce el era în templu la Ierusalim, și îl anunță că Elisabeta va avea un copil. Gabriel îi spune lui Zaharia:

„El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie și mulți se vor bucura de nașterea lui. Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va

1. Vezi Luca 1:26-27.
2. Luca 1:31-33
3. Luca 1:14-17
4. Vezi Luca 1:12-13.
5. Genera 16.
6. Vezi Genera 17.

bea nici vin, nici băutură amețitoare și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecule maicii sale. El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeu lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Dumnului un norod bine pregătit pentru El”.³

Ambele anunțuri au fost făcute de un mesager angelic; ambele explică că acești fii se vor naște în situații care necesită intervenția divină, deoarece Maria era virgină iar Elisabeta bătrână și stearpă.

Mariei i s-a spus să-și numească fiul Iisus; Zaharia a fost instruit să-și numească fiul *Ioan*.⁴ Zaharia a fost tulburat și temător la vederea îngerului; la fel și Maria. Amândouă li s-a spus să nu se teamă.

Ambele nașteri, atât cea a lui Ioan Botezătorul, cât și cea a lui Iisus, urmează modelul istorisirilor din Vechiul Testament despre nașterea lui Ismael, Isaac și Samson. Dintre asemănări sunt: mesagerul divin (sau chiar Dumnezeu însuși); teama, uimirea, sau închinarea în fața îngerului sau a mesagerului; mesajul divin; obiecție că lucrul respectiv nu se putea întâmpla sau cererea unui semn; și primirea unui semn.

Acest tipar poate fi regăsit în povestea lui Agar, mama lui Ismael, când a fost găsită de înger în deșert. Îngerul a strigat-o pe nume, spunându-i: „Agar, unde te duci?” Apoi i-a spus: „Iată, acum ești însărcinată și vei naște un fiu căruia îi vei pune numele Ismael... și el va locui în fața tuturor fraților lui”.⁵

O situație similită se vede și în povestea cu Avram și soția lui, Sara, care era stearpă. Dumnezeu i-a apărut lui Avram, care avea 99 de ani, și l-a anunțat că într-un an îi va da un fiu. I-a spus să-l numească Isaac, iar Dumnezeu va face legământul Său cu Isaac și seminția lui.⁶

Un alt aspect al acestei povestiri care merită menționat este miracolul prin care aceste femei

rămân însărcinate. Sara și Elisabeta erau amândouă sterpe și bătrâne. Niciuna din ele nu ar fi putut rămâne însărcinată fără intervenția directă a lui Dumnezeu. Fiecare cuplu a primit fiul miraculos așa cum spusese Dumnezeu.

Cu Maria a fost diferit. Ea era virgină. Deși am observat puterea făcătoare de minuni a lui Dumnezeu în aceste precedente nașteri miraculoase, nu există în Vechiul Testament exemplu de femeie care să fi rămas însărcinată fără să fi fost cu un bărbat. Deși Sara și Elisabeta și-au depășit vârsta și infertilitatea prin miracolul lui Dumnezeu, sarcina Mariei a necesitat o manifestare complet nouă a puterii de creație a lui Dumnezeu.

Maria l-a întrebat pe înger cum de era posibil așa ceva, iar îngerul i-a spus: „Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”.⁷

Spre deosebire de impedimentele fizice cu infertilitatea și vârsta, această sarcină urma să fie ceva complet nou, un act de creație unic, realizat de Dumnezeu.

Un alt exemplu al felului în care se regăsește Vechiul Testament în Nașterea Domnului este felul cum Maria a fost anunțată de înger, ceea ce seamănă cu felul în care, cu o mie de ani în urmă, profetul Natan îl anunță pe Regele David despre urmașul său. Această profeție este fundamentul pe care se baza Israelul să aștepte pe mesia. O parte din profeția lui Natan afirmă: „El va zidi numelui Meu o casă și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui. Eu voi fi Tatăl și el îmi va fi fiu. Și casa ta și împărăția ta vor dăinui veșnic înaintea Mea și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie”.⁸

Speranța și așteptările poporului evreu în vremea nașterii lui Iisus erau pentru un mesia – un om normal – care să fie uns de Dumnezeu și să se ridice în Israel ca rege și lider. Nu se așteptau ca acest mesia să fie Fiul lui Dumnezeu.

personal și mai intim. Prin darul lui Dumnezeu pentru omenire putem găsi și noi bucuria de a fi copii ai lui Dumnezeu, să trăim cu El pentru totdeauna – cel mai mare și mai durabil dar dintre toate.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

Însă îngerul Gabriel, folosind termeni asemănători cu cei ai profetului Natan, spune că fiul Mariei va fi important, că Dumnezeu îi va da tronul lui David pentru totdeauna, că împărăția lui va fi fără sfârșit și, cel mai important, că va fi numit Fiul Celui Preaînalt.⁷

În aceste câteva exemple de asemănări între povestea nașterii lui Iisus și alte evenimente relatate în Vechiul Testament vedem conexiuni care indică către minunatul miracol al iubirii lui Dumnezeu pentru noi și munca Lui de-a lungul istoriei să aducă mântuire oamenilor. Iisus, Fiul lui Dumnezeu, a intrat în lumea aceasta ca dar de iubire de la Dumnezeu însuși.

Viața, moartea și învierea Sa au făcut posibil pentru noi să fim iertați de păcatele noastre și să avem o legătură cu Dumnezeu într-un mod mai

RĂSPUNSUL

Keith Phillips

Îți amintești să fi fost copil și să-ți fi dorit atât de mult ceva că parcă acel lucru special nu mai venea? Și când, în cele din urmă, a venit, nu a fost ceea ce te așteptai, dar mai bun? Așa a făcut și Tatăl nostru ceresc cu Crăciunul.

De la începuturi oamenii și-au dorit ceva să le facă viețile cu adevărat fericite și împlinite. Cine s-ar fi gândit că asta va veni sub forma unui bebeluș născut într-o iesle într-o țară îndepărată? Dar chiar așa s-a întâmplat.

Dumnezeu a privit la inima fiecărui om pe care l-a creat și la fiecare inimă care urmează să vină și a știut ce aveam nevoie. Așa că a luat o parte din inima Lui și a modelat răspunsul perfect. Apoi a trimis răspunsul în lume. Și a numit acest răspuns Iisus.

7. Luca 1:34-35

8. 2 Samuel 7:9, 13-14, 16

9. Vezi Luca 1:32-33.

Un viitor mai bun

RUTH DAVIDSON

Îi vizitasem pe unii dintre copiii și nepoții mei iar acum așteptam să mă urc în avion la Poarta 56. Liniștea a fost nepoliticos întreruptă de o voce tare din difuzor: „Anunț pre-îmbarcare: Toți cei cu copii mici, tot personalul militar în serviciu, cei cu handicap sau în căruț cu roțile, vă rugăm să vă îmbarcați”.

Am zburat de multe ori, însă de data asta ceva mi-a atras atenția. Unul dintre soldați avea piciorul în ghips, altul era împins în căruț cu roțile, în vreme ce altul nu părea să aibă vreo dizabilitate. Probabil că erau în drum spre casă să se bucure de sărbători cu cei dragi. Apoi mi-a venit în minte că există soldați care suferă de sindromul de stres post-traumatic. Mama mea avea multă compasiune pentru ei.

Era la scurt timp după Crăciun și mi-am amintit de câteva versuri din cântecul lui John Lennon, scris cu ani în urmă. Începe așa: „Deci acum e Crăciunul și tu ce-ai făcut? Un an a trecut și altul începe.” Ideea principală era despre pace și să se oprească toate războaiele. Apoi pentru Anul Nou: „Să sperăm că este un an bun, fără nicio frică”.¹

Cuvântul „war” („război”) vine de la cuvânt din germana veche „werra”, ceea ce înseamnă confuzie, sau să provoci confuzie. În prima epistolă a lui Pavel către corinteni el ne spune: „Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei (confuziei), ci al păcii”.² Iar Ioan scrie că „dacă zice cineva 'Eu iubesc pe Dumnezeu' și urăște pe fratele său este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede?”³

În aproximativ anul 760 îdH, Isaia a profețit că în viitoarea domnie a lui Hristos pe pământ nu vor mai fi războaie. „El va hotărî între un mare număr de popoare; așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulilele lor cosoare; niciun popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul”.⁴

Noi anticipăm un viitor mai bun în care va fi iubire, vor fi răsete și pace pentru totdeauna. În ziua aceea vom fi eliberați de războaie și vom avea pace reală adusă de Dumnezeu și de împărăția Sa pentru totdeauna.

RUTH DAVIDSON A FOST MISIONARĂ ÎN ORIENTUL MIJLOCIU, INDIA ȘI AMERICA DE SUD TIMP DE 25 DE ANI. ACUM ESTE SCRITOARE ȘI CONTRIBUIE LA SITE-UL WWW.THEBIBLEFORYOU.COM.

1. „Happy Xmas” (War Is Over), John Lennon, 1971
2. 1 Corinteni 14:33
3. 1 Ioan 4:20
4. Isaia 2:4

LI LIAN

Calea

Luke, un student tânăr într-o metropolă industrială de pe coasta Africii de vest, privea decurajat prin fereastra crăpată. Erau mai bine de doi ani de când nu își văzuse părinții vârstnici care trăiau într-un oraș îndepărtat și spera să ajungă la ei de Crăciun.

Însă problema era mereu aceeași: banii. Datorită crizei economice nu își găsea de lucru decât cu jumătate de normă și din câștigurile modeste de-abia trăia, unde să mai plătească prețul biletului de autobuz, care mai și creștea considerabil de sărbători.

Și-a luat privirea de la fereastră și și-a acoperit fața cu palmele, gândindu-se ce să facă.

Mai târziu în seara aceea, își întrebă un prieten bun dacă n-ar putea să-l ajute cu costul transportului. Din păcate prietenul era și el strâmtorat financiar. „Dar”, spuse el, „dacă crezi că Dumnezeu vrea să-ți vizitezi părinții,

El va face o cale. Biblia spune că 'cu Dumnezeu nimic nu este imposibil'.¹ Amândoi ducem lipsă de bani acum, dar Dumnezeu nu duce lipsă de nimic. Știu că El te poate duce acolo și poți dovedi asta pornind la drum chiar mâine.”

„Dar nu am mașină”, răspuse Luke.

„Dar ai picioare”, îi răspuse prietenul lui.

„Să merg? Nu pot să merg pe jos așa o distanță!”

„Știu și Dumnezeu știe. Dar pe moment ai două variante: poți să alegi să stai acasă mâine și probabil că nimic nu se va întâmpla, sau poți alege să-ți începi călătoria și atunci ceva se va întâmpla. Dacă pornești și încerci, Dumnezeu va face o cale pentru tine.”

Ziua următoare Luke se porni în direcția orașului său. În rucsac avea un teanc mare de broșuri evanghelice și preț de o oră a tot împărțit broșuri celor pe care-i întâlnea – trecătorilor, negustorilor ambulanți, cumpărătorilor și cerșetorilor de la marginea drumului.

1. Luca 1:37, traducere din engleză

Multe se întâmplă de Crăciun. Dar nu mă refer la magazine, petreceri și luminițe. Să faci parte din acestea trebuie să-ți găsești timp să te liniștești, să stai în liniște, să contemplezi prezența sa în inima și în mintea ta. El este aici. El dorește să te îmbrățișeze. Lasă-L. Iar când descoperim ce se întâmplă cu adevărat de Crăciun, apoi nu mai putem păstra liniștea. Nu putem trăi într-o lume care, în ciuda tragediilor și durerilor, este totuși plină de daruri, iar noi nu spunem „mulțumesc”. Nu putem fi parte din ceea ce este Crăciunul cu adevărat fără să-L slăvim și să-L glorificăm pe Dumnezeu. – *Cardinalul Cormac Murphy-O'Connor (1932-2017)*

Crăciunul nu este un timp sau o sărbătoare ci o stare a minții. Să prețuiești pacea și buna înțelegere, să fii plin de milă, asta înseamnă să ai adevăratul spirit al Crăciunului. Dacă ne gândim la acestea, atunci se va naște în noi Mântuitorul, iar peste noi va lumina o stea care își trimite scânteierea de speranță în lume. – *Calvin Coolidge (1872-1933)*

Apoi ajunse la o stație de autobuz aglomerată, împărți broșuri celor ce așteptau neliniștiți să urce în autobuzul aglomerat. Autobuzele erau atât de aglomerate că, chiar dacă ar fi avut bani de bilet tot nu ar fi avut și loc să stea jos. I-a revenit sentimentul de dezamăgire din ziua precedentă dar l-a alungat din minte și a continuat să meargă.

A ajuns la o intersecție aglomerată și pe când aștepta pe marginea drumului să traverseze l-a scos din gândurile sale zgomotul unei mașini care se apropia. Se întoarse și văzu un Suburban argintiu venind din curbă în spatele lui.

„Bună dimineața”, îi spuse șoferul, privindu-l prin geam. „Te-am văzut mai devreme, eram pe partea cealaltă a stației de autobuz, băgam benzină. Mi-am dat seama după rucsac că mergi undeva dar nu te-ai urcat în autobuz. Când te-am văzut din nou am decis să opresc. Unde te duci?”

Luke îi spuse și adăugă discret că nu are bani

pentru biletul de autobuz.

„Și familia mea locuiește acolo!” exclamă șoferul. „De fapt eu chiar mă duceam acolo pentru sărbători. Poți să vii cu mine”.

Iar Luke, încântat, și-a găsit un mijloc de transport. Urcând în mașină și-a amintit de versurile cântecului pe care-l auzise mai demult:

Știu că Domnul va face o cale pentru mine.

Dacă mă încred și nu mă îndoiesc

El cu siguranță le va rezolva.

Știu că Domnul va face o cale pentru mine.

Și când l-am auzit pe pastor spunând povestea lui Luke și miracolul lui de Crăciun, am știut că Dumnezeu va face o cale și pentru mine când pășesc cu credință pe calea voii Sale.

LI LIAN ESTE CERTIFICATĂ COMPTIA ȘI
LUCREAZĂ CA ADMINISTRATOR DE SISTEM
PENTRU O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ÎN
AFRICA.

ROSANE PEREIRA

CRĂCIUNUL PE DRUM

Cu câțiva ani în urmă eu și soțul meu lucram ca misionari în nordul Braziliei când ni s-a oferit să facem parte dintr-un nou proiect de a ajuta tineri în Buenos Aires.

Pe atunci aveam trei copii iar eu eram însărcinată cu al patrulea. Soțul meu este din Argentina și spera că vom ajunge la timp ca să petrecem Crăciunul cu tatăl său care era în vârstă așa că, cu câteva zile înainte de Crăciun, ne-am pornit la drum, un drum de 7000 km cu mașina. Totul a mers bine până la graniță.

Deoarece nu am putut intra în Argentina cu microbuzul nostru din cauza unor complicații cu hârtiile mașinii am hotărât să-l lăsăm în Brazilia până vom rezolva cu hârtiile. Cineva ne-a luat la autostop de la graniță până la o parcare de tiruri în orașul Concordia, de unde speram să luăm un autobuz care să ne ducă la destinația noastră. Primul autobuz care a sosit a fost plin, iar când am întrebat în restaurantul din parcare despre orarul autobuzelor ni s-a spus că nu mai era nici un alt autobuz până a doua zi.

Vestea ne-a descurajat. Ne-am simțit precum Maria și Iosif în Betleem. Luna decembrie este mai răcoasă în nordul Argentinei, dar în restaurant era cald. Chelnerul, care era acolo singur, ne-a spus că putem sta oricât am fi avut nevoie. Atunci ne-am rugat din tot sufletul.

După nici câteva minute am și primit răspuns la rugăciunea noastră. Câteva mașini au parcat

și un grup de vreo 30 de oameni au umplut masa imensă din mijlocul restaurantului. Ei erau patronii parcerii de tiruri, împreună cu familiile lor, și ne-au invitat să petrecem Crăciunul cu ei și să cinăm cu ei. Nici nu ne-am dat seama când s-a făcut miezul nopții și ne-am îmbrățișat unii pe alții și ne-am pus dorințe de Crăciun în ambianța colindelor ce răsunau din boxe.

Ne-am simțit atât de iubiți. Ajunseserăm acolo înfrigurați și înfometați, într-o parcare goală dintr-un loc pierdut de lume, însă Dumnezeu nu ne-a uitat. El și-a trimis îngerii de Crăciun – mai întâi chelnerul, apoi patronii cu familiile lor – ca să ne înveselească și să împartă cu noi o petrecere minunată.

La 00:20 noaptea doi șoferi de autobuz au oprit la restaurant pentru o pauză de cafea. Ei se întorceau la Buenos Aires cu autocarul gol și s-au oferit să ne ducă și pe noi, pe gratis. Am dormit buștean în autocar și am ajuns la La Plata River scăldați de minunatele raze rozulii ale răsăritului.

Călătoria nu a decurs așa cum plănuiserăm, însă am avut un Crăciun pe care nu îl vom uita niciodată.

ROSANE PEREIRA ESTE PROFESOARĂ DE LIMBA ENGLEZĂ ȘI SCRITOARE ÎN RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL.

MARIA FONTAINE

ÎMPĂRTĂȘEȘTE CRĂCIUNUL

Odată cu începerea sezonului Crăciunului vom avea probabil numeroase ocazii să vorbim cu oamenii despre bebelușul din iesle, cadoul care poate avea o mare semnificație și pentru ei în ziua de azi. Deoarece Crăciunul este pentru mulți mai degrabă o vacanță laică, comercială, milioanele de oameni din întreaga lume care trăiesc în sărăcie, nedreptate, haos, frică și suferință nu prea au ce sărbători. Dar există speranță; pot exista transformări uimitoare de viață, ceea ce poate aduce putere și bucurie acolo unde nu există și dorința de a continua chiar și în clipele dificile, acolo unde această dorință aproape că dispăruse.

Pe măsură ce lumea devine tot mai înnegrită, acest dar pare tot mai de valoare, iar oamenii care caută Lumina nu îl vor rata. Mesajul creștin de speranță, că puterea lui Dumnezeu ne poate susține și că dragostea Lui poate depăși orice, devine tot mai atrăgător și mai relevant pe zi ce trece, deoarece evenimentele despuie omul de orice sentiment de siguranță, de bucurie luminească și chiar, în multe situații, de nevoile zilnice.

Cu ocazia acestui Crăciun să lăsăm mesajul de speranță să răsunе în inimile noastre și să strălucească prin viața noastră. Să strălucească pe fața ta cu fiecare ocazie. Să proclamăm mesajul că Iisus este speranța!

Împărtășește de acest Crăciun mesajul că

există un răspuns pentru cei care caută adevărul și un sens în viață. Declară că Dumnezeu ne iubește într-atât că a luat formă umană ca să simtă viața cu care ne confruntăm noi, neprotejat de dificultăți. El n-a ales calea mai ușoară prin viață. A dorit să simtă în întregime existența umană: atât dificultățile imense cât și bucuriile.

Să le arătăm oamenilor povestea Fiului lui Dumnezeu care s-a confruntat cu provocări incredibile și a murit de o moarte crudă pe cruce ca să ne salveze. Să le dăm speranță în mijlocul problemelor lor știind că Dumnezeu în carne și oase, Iisus, a simțit din plin inumanitatea omului față de om. De aceea El poate fi aici, un prieten apropiat care înțelege cu adevărat dificultățile și temerile cu care ne confruntăm în viață. El dorește să stea alături de noi, să ne încurajeze și să ne susțină prin toate.

În acest Crăciun, prin exemplul și prin cuvintele noastre, să arătăm că speranța există și că viața din abundență este posibilă, prin Iisus.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

GABRIEL GARCÍA

CRĂCIUNUL TRECUT...

Crăciunul 2020 părea să fie cam trist. Ziarele erau inundate de scrisori de la oameni care se vâtau că nu pot sărbători cu familia. Carantina din Chile și-a pus amprenta iar pandemina, precum Grinch[[personaj clasic în literatura americană, cunoscut ca fiind anti-Crăciun]], pare să fi cauzat nu numai boală și moarte, dar a și furat multe din lucrurile care făceau Crăciunul să fie deosebit. Apropierea, momentele prețioase petrecute în compania celor dragi, trebuiau să aștepte. Zâmbetele erau puține, bucuria era rară și nimeni nu era imun la asta. Părea că nu se putea face nimic într-un Crăciun pandemic. Și mai mult decât atât, noi tocmai ne mutasem și eram foarte ocupați să ne așezăm.

Datorită interzicerii întâlnirilor a mai mult de cinci oameni, a trebuit să anulăm activitățile obișnuite pe care le aveam pentru copii în biserici, parcuri și centre comerciale. Dar, după cum se spune, dragostea găsește o cale și speranța a luminat peste noi. A fost permisă o piață de Crăciun nu departe de unde locuiam noi, deci ne-am pus măștile și ne-am dus să întâlnim oameni ieșiți la cumpărăturile de sezon și să le

dăm un mesaj de speranță și de încurajare. Toți pe care i-am întâlnit au primit broșurile noastre cu mesajul de Crăciun.

Deși mulți erau triști că nu se puteau întâlni cu familiile lor, a fost încurajator să-i vezi că încercau să facă ce puteau în acea situație și sărbătoreau modest. Asta a ajutat să evidențieze simplitatea poveștii de Crăciun și ne-a făcut să medităm asupra adevăratei semnificații a Crăciunului și a copilului Hristos născut într-un staul singuratic. La sfârșitul zilei am simțit că împreună i-am dat o bătaie lui Grinch!

Poate nu poți să-ți urmezi rutinele de Crăciun din cauza restricțiilor cu pandemia, sau din cauza situației tale aparte. Dar încurajează-te, Dumnezeu dorește ca tu să sărbătorești ziua de naștere a Fiului Său. El va face o cale și îți va arăta cum să procedezi, în ciuda restricțiilor, distanțării sau limitărilor.

GABRIEL GARCÍA V. ESTE EDITORUL
VERSIUNII ÎN LIMBA SPANIOLĂ A REVISTEI
ACTIVATED ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA
THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE.

JOSIE CLARK

PARTEA CEA MAI BUNĂ DIN TOT CRĂCIUNUL

Mergeam grăbită pe străzile din Morelia, Mexic, când am observat că la toate semafoarele era plin de cerșetori. Era ajunul Crăciunului și ieșisem cu fiica mea de 10 ani pentru cumpărăturile de ultim moment.

„Uită-te la ea!” mi-a atras atenția Cathy la o bătrânică care se oprise pentru moment din cerșit ca să-și frece picioarele goale și înfrigurate.

„Cu siguranță că este bunica cuiva”, am gândit eu cu voce tare, „însă în loc să fie acasă cu familia ei, ea stă aici, în picioarele goale, încercând să adune câțiva bănuți pentru masa de Crăciun”. Atunci mi-a venit o idee. „Cathy, hai să mergem acasă și să pregătim un pachet cu mâncare pentru ea”.

Începea deja să se însereze deci, probabil că bătrâna nu ar mai fi stat mult la acel semafor. Ne-am grăbit acasă, am luat două pungi mai solide și am început să le umplem cu lucruri din cămara și frigiderul nostru bine aprovizionate. Orez, fasole, jalapenos uscat, un borcan de salsa, tortillas de porumb, pui gătit. A fost ușor să umplem pungile din abundența noastră. O franzelă, gem, slănină. Am legat pungile cu funde mari și am plecat să o găsim pe bătrână.

La început am crezut că ne-a luat prea mult și că nu o vom mai găsi. Dar am văzut-o târându-și încet picioarele pe stradă cu șalul strâns în jurul ei, probabil mergând spre casă.

„Bună!” a salutat-o Cathy și a continuat

să vorbească cu ea în spaniolă. „V-am văzut la semafor și v-am adus niște mâncare pentru Crăciun. Sperăm ca d-voastră și familia d-voastră să simțiți iubirea lui Dumnezeu cu ocazia acestui Crăciun”.

Femeia ne privi cu uimire și îi dădură lacrimile. Apoi luă mâinile lui Cathy în ale sale și le sărută. „Vă mulțumesc. Vă mulțumesc. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ești frumoasă. Ești un înger de Crăciun”.

A luat pungile și și-a văzut de drum.

Propriul nostru ajun de Crăciun a fost festiv, ca de obicei, iar a doua zi de dimineață Cathy și-a deschis cadourile. Când am întrebat-o dacă se simte bine de Crăciun ea mi-a răspuns: „Știi, mami, văzând-o aseară pe acea bătrânică așa de fericită și că mi-a sărutat mâinile – asta este cel mai bun dar pe care l-am primit de Crăciun. Cred că dăruirea este partea cea mai bună din tot Crăciunul!”

JOSIE CLARK ESTE SCRITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ ÎN SUA ȘI CITITOARE
FIDELĂ A REVISTEI ACTIVATED.

PETER AMSTERDAM

DARUL DE CRĂCIUN DE LA DUMNEZEU

Crăciunul sărbătorește cea mai importantă naștere din întreaga istorie a omenirii, atunci când Creatorul universului a intrat în lumea noastră în trup uman atât ca Dumnezeu cât și ca om, prin Iisus. Un înger a apărut să anunțe nașterea lui Iisus câtorva păstori care își păzeau oile în timpul nopții. „Îngerul le-a zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un mântuitor, care este Hristos, Domnul”¹.

Gândindu-mă la aceasta mi-am amintit de un alt eveniment care a avut loc cu câteva zile după aceea. Când părinții L-au prezentat pe Iisus la templu, conform cu legea mozaică, s-au întâlnit cu un bătrân care primise o promisiune personală de la Dumnezeu. Numele acestuia era Simeon, iar Dumnezeu îi spusese că nu va muri până ce nu îl va vedea pe Mesia. Când Simeon a văzut bebelușul Iisus L-a luat în brațe, a mulțumit lui Dumnezeu și a spus: „Acum,

slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze neamurile, și slava poporului Tău Israel.”²

Ambele declarații ne arată clar că Iisus a venit să aducă mântuirea „tuturor oamenilor” – oricui va crede în El, indiferent de rasă, religie, trecut sau orice altceva. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El”³.

„Oricine crede”. Mântuirea este darul lui Dumnezeu de Crăciun pentru tine și pentru mine.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI,
MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII
ORGANIZAȚIEI THE FAMILY
INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ
DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL
ORIGINAL.

1. Luca 2:10-11

2. Vezi Luca 2:26-32.

3. Ioan 3:16-17

IDEI DE ADVENT

Îmi place ideea cu adventul, dar recunosc că nu îl prea respect. Este într-o perioadă foarte aglomerată când mă grăbesc să-mi împlinesc țelurile și termenele limită înainte să se încheie anul și mai sunt, bineînțeles, și pregătirile de Crăciun.

Adventul este ca să ne amintim de semnificația primei veniri a lui Iisus și să simțim anticiparea celei de-a doua veniri ale Sale. Necesită pregătire spirituală și nu trebuie să o faci în grabă.

Simion și Ana au fost la templu când Iosif și Maria l-au adus pe bebelușul Iisus pentru circumcizie. Cu siguranță au fost mulți alți bebeluși băieți aduși în acea zi la templu. Cum au știut Simion și Ana că Iisus este special?

Biblia nu intră în detalii însă ne spune că ei îl *așteptau* pe Iisus. Ana nu a părăsit deloc templul, iar lui Simion Dumnezeu îi promisese că îl va vedea pe Mesia înainte să moară. Și când a apărut Iisus, în acea zi, ca un mic bebeluș, Duhul Sfânt le-a dezvăluit că El era Mesia care trebuia să vină. Nimeni nu a știut și nu i-a fost spus dinainte. Eu cred că datorită faptului că erau pregătiți suflaște au putut primi această revelație.

Iată câteva lucruri în care mi te poți alătura de acest advent:

Citește profețiile din Vechiul Testament despre Iisus. Unele dintre cele mai frumoase părți din Vechiul Testament sunt profețiile despre Iisus. Ori de câte ori le citesc înțeleg puțin mai

bine cât de mareș, de minunat și de complex este miracolul Iisus! Iată câteva de început: Isaia 53, Psalmul 22, Geneza 12:3, Mica 5:2, Isaia 7:14

Eu voi vedea filmul *The Chosen (Alesul)*. Îmi place că povestea este spusă din mai multe puncte de vedere și că arată realitatea vieții evreilor din acele timpuri.

Fă ceva pentru vecinii tăi. Este important să dai celor în nevoie, dar este de asemenea important să dai și celor din jurul tău, chiar dacă nu par să fie nevoiași. Ce am putea face este să-i invităm la cină, să le dăruim prăjituri făcute de noi în casă, să organizăm la noi acasă vizionarea unui film cu temă de Crăciun, să-i ajutăm cu copii sau alte servicii de care ar avea nevoie în această perioadă.

Să petreci timp în rugăciune. Acesta este lucrul cel mai dificil pentru mine. Nu fiindcă nu mă rog, Dar îmi este foarte greu să îmi organizez timpul numai pentru rugăciune, chiar dacă știu că este o parte vitală a pregătirii spirituale.

Poate că acestea nu sunt cele mai tradiționale activități de advent, însă pentru mine nu contează să urmez tradițiile cât să-L urmez pe Iisus și să mă pregătesc pentru a doua Sa venire.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

SCHIMUL DE CADOURI DE CRĂCIUN

Primul Crăciun a fost cadoul de iubire pe care Tatăl Meu l-a dat lumii, dar și pentru tine personal.

Pentru cei care au fost martori la acel prim eveniment – steaua, corul îngeresc, bebelușul în iesle – a fost o experiență spirituală neașteptată și copleșitoare. Pentru puținii binecuvântați care au recunoscut că acel bebeluș este Mesia lor, a fost un vis devenit realitate.

Pentru ei și pentru milioanele care le-au urmat, care au crezut și ei în Mine ca fiind Fiul lui Dumnezeu, a fost ușa către viața veșnică. Același lucru este valabil și azi. Dacă sărbătorești

Crăciunul în duh și în adevăr, aceeași uimire, aceeași promisiune și aceeași bucurie negrăită pot fi ale tale.

Însă Crăciunul nu se încheie cu acest dar din inima Tatălui Meu pentru tine. Este un *schimb* de daruri. Este un moment special pentru tine să meditezi la iubirea Mea și să retrăiești minunea primului Crăciun, să-ți faci timp să Mă venerezi, să-Mi mulțumești și să Mă slăvești pentru tot ce am făcut pentru tine. Deci, dacă te întrebi ce cadou poți să îmi dai tu Mie de Crăciun, hai să facem acest Crăciun special și să împărțim cele mai bune cadouri – dragostea.